

טלי בן בסט, "לא בצלו של עץ גדול", אוצר יאיר ברק, מקום לאמנות בקריית המלאכה, תל אביב

תערוכתה המשובחת של טלי בן בסט שאוצר יאיר ברק היא מנחת יצירה של אמנית בשלה בשיאה, שבכישרון פלסטי ייחודי מרכיבה מאון מינונים מדויק ומהודק שגם מאפשר לרגש הגלוי לחלחל בו. חלקי התערוכה השונים כמו סובבים סביב אותו מרכז נעדר, כל אחד בשפתו.

עבודה בעלת יופי עדין ונזירי המחזיקה מוטיב חוזר בתערוכה היאל "לוח (כיתה) מחוק", טבולה רסה שהיא נקודת התחלה המצפינה רבדים של עבר שהיו ואינם, משטח שחור עמום מכוסה ערפל מאובק של הוויה מחוקה. על הלוח הזה בן בסט משרטטת בגיר לבן מתארי מסך תיאטרון בניגוד מפעים בין קו לכתם, והרישום מחלק את הלוח בתבונה הנוגעת בשלמות. בשולי השחור נגלות שכבות הצבע החורגים ממנו מעט ושולי הבד הגולמי.

טלי בן בסט. עבודות בתערוכה "לא בצלו של עץ גדול" צילום: עוזי צור

עבודה נוספת עשויה דיפטיכון שחצאין לא סימטריים ומשטחם הוא אותו לוח לילה מחוק, רוגש, המשמש כמצע לאוהלים הסכימטיים, ההנדסיים, שכן בסט משרטטת בדמות יריעות מתוחות, בהירות, עמומות ובוהקות, גביש קוביסטי בסיסי ומשולשי הפנימיים שכמו ממשיך לחלק ולהפעיל את הרקע הסהור במשוואה שונה בכל אחד מהציורים. לכל חלק וחלק יש החיים הפנימיים הסודיים שלו הרוחשים בו באיטנסביות משתנה. אלו אוהלים של נודים, אולי של חיילים, ואולי יש בהם מקדושתו הנודדת של אוהל מועד בלילות בדרך אל הארץ המובטחת. והנה ציור של גופניות מופשטת שכן בסט בראה בקו בודד בשל של אברה חמוקית המטיפה בקיעורה הפנימי נטיפים ניגרים של תשווקה סמוקה ומועמת על־פני האור הננוע.

לצד הציור הזה עומד גוף עבודות שונה, מיצבים מצולמים המפוסלים בתחביר דקדוקי אופייני לאמנית המתארים קטעים של יצירות מודרניסטיות פרי עבודתם של אמנים אוונגרדיים כמאן ריי והנס ארפ. בן בסט סרקה את היצירות מספרי אמנות, גודמת מהן נתחים גיאומטריים, מגדילה וסורקת שוב ושוב עד שהם נהפכים לדינמות מוגדלות של הדנ"א המודרניסטי ומכילים גם את הפגמים ונקודות התורפה של הדימוי המקורי המשעותק. את האברים הללו, של דו־ממד המומר לתלת־ממד גבולי, בן בסט מחברת עם רהיטים מודרניסטיים למשטחים של חומר המונצחים בצילומים המחזירים אותה אל הדו־ממדי הראשוני.

טלי בן בסט, עבודה בתערוכה "לא בצלו של עץ גדול" צילום: עוזי צור